

Barne- og familiedepartementet
Olje- og energidepartementet
Levert digitalt

Saksbehandler: Thomas Iversen

Dato: 03.01.2024

Høringsuttalelse til forslag om endringer i energiloven og ulike forskrifter – tiltak for et mer forbrukervennlig strømmarked

Forbrukerrådet viser til høring om endringer i energiloven og ulike forskrifter. Formålet med endringene er å legge til rette for et mer velfungerende og forbrukervennlig strømmarked. Det er et viktig arbeid å legge til rette for bedre forbrukerrettigheter i strømmarkedet. Vi er glade for at departementene prioriterer dette arbeidet. Forbrukerrådet ser imidlertid behov for ytterligere innskjerpinger enn det departementene legger opp til.

Oppsummert mener Forbrukerrådet følgende om forslagene:

- Økt opplysningsplikt for avtaler som ikke følger spotmarkedet, er positivt.
- Det er positivt at bruddgebyr blir bedre regulert, noe som vil skape mer forutsigbarhet for forbrukerne.
- Vi er usikre på om en nedkjølingsperiode vil ha stor betydning, og mener at et begrenset forbud mot winback burde vært foreslått.
- Det er et behov for å lovfeste at vesentlige endringer i bindende kraftleveringsavtaler krever samtykke fra forbrukeren.
- Reguleringsmyndigheten bør få større handlingsrom til å trekke tilbake omsetningskonsesjon ved lovbrudd.
- En form for makspåslag bør vurderes i sluttbrukeravtaler.
- Stengeretten for nettselskaper bør innskrenkes eller fjernes.

Strømmarkedet er blant markedene med størst forbrukerutfordringer. Forbrukerrådets årlige strømundersøkelser dokumenterer hvordan

forbrukerne opplever det som vanskelig å velge strømavtale. Dette gir en stor maktubalanse mellom forbrukerne og strømsalgsselskapene som må håndteres med offentlig regulering.

De mange avsløringene av strømsalgsselskapenes lovbrudd og manglende forbrukerhensyn bygger opp under dette behovet.

Forbrukerrådet er bekymret for at strømmarkedet i fremtiden vil utfordre forbrukerne ytterligere. Stor prisvariasjon, med innslag av nullpriser og pristopper, vil kreve at forbrukerne følger markedet nøye for å velge rett avtale. I tillegg vil krav om forbrukerfleksibilitet og prising av effekt forsterke bildet av et krevende marked for et nødvendighetsgode som strøm. Et velfungerende strømmarked med høy forbrukerbeskyttelse krever derfor nødvendige reguleringer av markedsføring og avtalevilkår.

Forbrukerrådet går igjennom forslagene i høringen, og avslutter med å kommentere noen av forslagene departementene har valgt å ikke gå videre med eller behandle.

1. Kommentarer til forslag om lovendringer

1.1. Forslag til ny § 4 A-2 om informasjon om bruddgebyr

Forbrukerrådet mener forslaget er bra, men vi vil samtidig påpeke at regneeksempler øker informasjonsmengden forbrukeren må ta inn over seg før avtaleinngåelsen. Informasjonen må uansett oppfylle det avtalerettslige klarhetskravet.

Når det gjelder det faktiske bruddgebyret som forbrukeren kan akseptere hvis hen ønsker å tre ut av en avtale, er vi enige i at informasjonen må gis på et varig medium på samme måte som informasjon om angrerett.

1.2. Forslag til ny § 4 A-3 om nedkjølingsperiode og winback-forbud

Forbrukerrådet er usikre på om en nedkjølingsperiode slik departementene foreslår, vil ha stor betydning ved siden av angreretten. Vi støtter likevel forslaget, siden det gir forbrukerne en ekstra mulighet til å sjekke tilbudet før de aksepterer.

Fra vår side er det ingen grunn til å legge vekt på bransjeordninger som «Trygg strømhandel» o.l. Hele bransjen er ikke omfattet av en slik ordning. I tillegg kan innholdet i ordningen bli endret.

Forbrukerrådet mener at departementene burde foreslått et begrenset forbud mot winback i sluttbrukermarkedet. Det eksisterer allerede et slikt avgrenset winback-forbud i markedet for ekomtjenester, som minner om sluttbrukermarkedet.

Winback-forbudet for ekomtjenester ble innført av Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) i ekomforskriften § 3-6 i desember 2016 og forbyr tilbyder å bruke porteringsinformasjon i egen markedsføring rettet mot sluttbruker som har bestilt portering. Forbudet mot markedsføring gjelder i porteringsperioden og 14 dager etter at porteringen er gjennomført.

Ifølge Nkom har målet med forbudet vært å hindre diskriminering av sluttbrukere og øke pristransparensen i markedet. Det har også vært et mål å hindre favorisering av tilbydere med allerede sterke posisjoner i markedet og et stort salgsapparat. Forbudet bidrar også til å rendyrke porteringsprosessene, slik at færre leverandørbytter blir avbrutt. I en evaluering i 2020 kom det frem at winback-forbudet har ført til bedre konkurranse i markedet.¹

Forbrukerrådet mener at winback i sluttbrukermarkedet for strøm ikke vil føre til bedre konkurranse, men heller til mer friksjon i bytteprosessen. Økt konkurranse gir vanligvis bedre priser for forbrukerne, men i sluttbrukermarkedet finnes det allerede avtaler som selges til 0 øre/kWh og uten fast månedspris – med prisgaranti i flere år.

Sannsynligheten for at selskapet forbrukeren bytter bort fra, skal komme med et bedre tilbud enn det ovennevnte, er lav. At dette tilbudet skal være varig, er tilsvarende usannsynlig.

Sannsynligheten for at en forbruker som har byttet kraftleverandør, blir overtalt eller lurt inn en strømvtale som er dårligere enn den hun prøver å bytte til, er høy. Dette gjelder særlig der winback-fremstøtet inkluderer bruk av telefonsalg.

Vi er enige i utredningen gjennomført av Advokatfirmaet Schjødt når den sier at et generelt forbud mot winback ikke vil være i tråd med våre EØS-rettslige forpliktelser. På samme måte som for ekomtjenester mener vi at et begrenset winback-forbud vil være tilstrekkelig, og innenfor vårt forbundsrettslige handlingsrom.

---

¹ Nkom: [Winback-forbudet har bidratt til bedre Konkurranse \(2020\)](#)

Etter samme mal som for ekomtjenester kan forbudet gjelde mens bytteprosessen pågår, og 14 dager etter at byttet er effektivt. Dette er en svak begrensning, og vi viser til at New Zealand har et winback-forbud som varer i 180 dager.

Vi oppfordrer departementene til å vurdere om et begrenset winback-forbud bør innføres i sluttbrukermarkedet for strøm.

1.3. Forslag til ny § 4 A-4 om oppsigelsesrett ved ensidige endringer i kraftavtalen

Avtaler er bindende, også i sluttbrukermarkedet for strøm. En grunnforutsetning for god konkurranse og tillit i et marked er at partene står ved avtalens innhold.

I løpet av de siste årene har vi sett mange ensidige endringer av sluttbrukeravtaler. Slike endringer er sentrale drivere i forbrukersårbarheten i sluttbrukermarkedet for strøm.

Departementene foreslår at endringer til forbrukerens ugunst eller opphør av avtalen tidligst kan tre i kraft 30 dager etter at varsel er mottatt av forbrukeren. I tillegg foreslår departementene en oppsigelsesrett for forbrukere som ikke aksepterer endringene.

Forbrukerrådet mener at dette forslaget snur forbrukervernet på hodet. Aksept ved passivitet hos forbrukeren gir ikke den tryggheten sluttbrukeren bør ha krav på.

En sentral utfordring ved strømmarkedet er nettopp stadige endringer i avtalevilkår som forbrukerne enten ikke får med seg eller ikke forstår. For selskapene er passiv aksept hos forbruker en inngang til økt fortjeneste på forbrukernes bekostning.

Bestemmelsene som blir foreslått, hjemler ikke i seg selv en rett for kraftleverandøren til ensidig å endre innholdet i kraftleveringsavtalen. Forslaget gir anvisning på hvordan endringer kan bli effektivt. Det er dermed opp til avtalen mellom forbrukeren og kraftleverandøren å hjemle den faktiske endringen.

Dagens standard kraftleveringsavtale punkt 6 første og fjerde ledd hjemler endringer og vesentlige endringer i kraftleveringsavtalen. Avsnittene sier følgende (vår understrekning):

«Kraftleverandør kan ved behov gjøre endringer i vilkårene.

Leverandøren skal varsle kunden direkte om endringer, herunder alle

endringer i pris for kundens produkt, med unntak av løpende endringer i markedsprisen for produkter basert på markedspris («spot-pris») eller lignende prismodell.

(...)

Ved vesentlige endringer i vilkårene kreves det uttrykkelig aksept fra kunden. Dersom slik aksept ikke gis, opphører avtalen når de varslede endringene trer i kraft. Som vesentlige endringer regnes blant annet endringer i de grunnleggende vilkårene for avtalen, for eksempel endring av produkttype.»

Denne avtalen gir etter vårt syn en fornuftig risikoplassering mellom sluttbruker og kraftleverandør. Enkle endringer kan gjøres kun ved et varsel, mens vesentlige endringer krever samtykke.

Mens høringsfristen løper, jobber strømbørsen med en ny kontraktsmal for sluttbrukermarkedet. I utkastet som bransjen planlegger å benytte fra 1. januar 2024, finnes det ikke noe krav om samtykke ved vesentlige endringer i sluttbrukeravtalen.

Hvis den nye bransjemalen kombineres med forslaget i denne høringen, vil kraftleverandørene kunne endre vesentlige deler av en bindende avtale uten at forbrukeren har andre rettsmidler enn oppsigelse. En slik virkelighet vil uthule hele prinsippet om at avtaler er bindende, og vil etter vårt syn føre til dyrere strømvavtaler og mer forbrukersårbarhet i sluttbrukermarkedet.

Forbrukerrådet kan ikke stille seg bak et system for passiv aksept av vesentlige endringer til forbrukerens ugunst i en bindende avtale – ikke minst i et marked for nødvendighetsgoder som strøm.

Forbrukerrådet mener stabiliteten i sluttbrukermarkedet står på spill dersom dagens regler innføres samtidig som standard kraftleveringsavtale byttes ut med Fornybar Norges egen standardavtale. Virkeligheten vil da bli lavere forbrukerbeskyttelse i sluttbrukermarkedet.

Forbrukerrådet mener at det er behov for å lovfeste et samtykkekrav før vesentlige endringer i sluttbrukeravtalen kan effektueres. Dette kan typisk gjøres ved at et nytt andreledd i energiloven § 4-A opprettes etter mal av foreslått første ledd og standard kraftleveringsavtale punkt 6:

Vi mener at det bør innføres et nytt andreledd i energiloven § 4-A, og foreslår følgende ordlyd som eksempel:

«Dersom kraftavtalen inneholder en adgang for kraftleverandøren til ensidig å gjøre vesentlige endringer i kraftavtalen, kan en endring til

ugunst for forbruker tidligst tre i kraft 30 dager etter at skriftlig samtykke på et varig medium er hentet inn fra forbrukeren.»

Konsekvensen av at forbrukeren ikke samtykker, er at avtalen fortsetter uendret. Der forbrukeren ikke samtykker, må kraftleverandøren nøye seg med å gjøre ikke-vesentlige endringer eller benytte seg av en avtalefestet oppsigelsesrett for å avvikle kundeforholdet.

Med vesentlige endringer mener Forbrukerrådet endringer i de grunnleggende vilkårene for avtalen, for eksempel endring av produkttype eller sentrale karakteristikk ved avtalen.

1.4. Forslag til ny § 4 A-5 om tilsyn og håndheving

Forbrukerrådet er enig i de nye reglene som foreslås knyttet til tilsyn og håndheving. Det er fornuftig at Forbrukertilsynet fører tilsynet med kapittel 4 A i energiloven.

1.5. Forslag til endringer i energiloven § 10-2 om tilbaketrekking av konsesjon

Forbrukerrådet er positiv til forslaget om at Reguleringsmyndigheten for energi (RME) får større handlingsrom til å trekke tilbake omsetningskonsesjon for salg av elektrisk energi til sluttbrukere. Vi mener at det bør presiseres i energiloven § 10-2 andre ledd hvilket «annet relevant regelverk» som loven sikter til.

Et slikt «annet relevant regelverk» vil etter vårt syn være lover og forskrifter som gir grunnleggende forbrukervern. Dette kan typisk være angrerettloven og markedsføringsloven med forskrifter, samt utvalgte deler av avtaleloven mv.

2. Kommentarer til forslag om forskriftsendringer

2.1. Endringer i prisopplysningsforskriften § 20 – opplysningsplikt dersom avtalen ikke følger spotpris

Forbrukerrådet støtter dette forslaget, men mener at det også er nødvendig med informasjon om risikoene forbundet med prismodeller som ikke følger spotpris.

Det er ikke alltid slik at en strømvtales som ikke følger spotprisen, er noe du bør styre unna, men sluttbrukeren trenger informasjon om risiko. En opplysningsplikt om risiko bør inn i prisopplysningsforskriften § 20.

Forbrukerrådet mener at det er viktig å ikke overvurdere forbrukernes evne til å ha oversikt over prissvingningene og tilpasse forbruket til dette. Undersøkelser fra både SIFO og CICERO viser at det er et mindretall som har oversikt over eget strømforbruk og svingningene i strømprisene.

Under én av ti sluttbrukere har installert utstyr i HAN-porten sin. Slikt utstyr er nødvendig for å ha oversikt over det løpende forbruket i sanntid. Det gir også et bilde av forbrukernes innsikt i strømmarkedet at hele tre av ti enten mener at de ikke har, eller ikke vet om de har AMS-måler.²

Forbrukerrådet mener det er nødvendig og en forutsetning for fremtidens strømmarked at forbrukere settes i stand til å ha mer oversikt over eget forbruk og til å investere i energisparende løsninger.

2.2. Endringer i forskrift om kraftomsetning og nettjenester § 2-2 – elektronisk dokumenterbart samtykke ved leverandørbytte

Forbrukerrådet anerkjenner at departementet ønsker å hindre at en kraftleverandør feilaktig eller bevisst gjennomfører et bytte uten at forbrukeren har ønsket dette.

Vi er usikre på om et elektronisk dokumenterbart samtykke er nødvendig for å ivareta dette formålet. Det er uansett ikke lov til å starte opp et avtaleforhold uten at det foreligger en bindende avtale, jf. markedsføringsloven § 11. Den profesjonelle parten har tvilsrisikoen for om avtalen er inngått, og hvilket innhold den har.

Forbrukerrådet er usikre på om kravet om digitalt samtykke vil kunne redusere byttefrekvensen og føre til at flere forbrukere blir i dårlige avtaler. For ikke-digitale grupper, vil et krav til digitalt samtykke kunne føre til utenforskap. I tillegg vil byttebarrieren for disse gruppene bli enda større enn for digitale brukere.

---

² SIFO: [Bærekraftig energiforbruk: Forbrukermobilitet og -fleksibilitet i strømmarkedet](#) (SIFO-Rapport 13- 2022)

En undersøkelse gjennomført av Forbrukerrådet viser at viktige forbrukermarkeder er i ferd med å bli utilgjengelige for mange.^{3,4} Hele 43 prosent av respondentene oppgir også at de har noen de jevnlig hjelper med digitale løsninger.

Det er flere grunner til at folk opplever utfordringer med bestilling og betaling. Omtrent 200 000 personer har ikke BankID, og omtrent like mange mangler smarttelefon. I tillegg forteller en betydelig gruppe som har BankID, at de ikke benytter seg av tjenesten. På spørsmål om hvorfor svarer drøyt ti prosent at de ikke forstår hvordan det skal brukes, mens litt flere begrunner det med at de er redd for å gjøre feil. En del oppgir funksjonsnedsettelse som årsak til at de har problemer med å gjøre opp for seg.

Etter vårt syn er ikke manglende autentisering eller leverandørbytte uten forbrukerens samtykke et problem av betydning. Det er allerede i dag et krav om målepunkt-ID for å bytte kraftleverandør, noe som etter vårt syn bør være tilstrekkelig for å sikre etterprøvnbarhet.

2.3. Endringer i forskrift om kraftomsetning og netjtjenester § 7-1b – forskuddsfakturering

Forbrukerrådet støtter at muligheten til forskuddsfakturering endres fra ti til fire uker.

Overestimering av både strømpris og kraftforbruk vil føre til at forskuddsbetalingen fort kan bli svært høy. Vi har allerede sett eksempler på at forbrukere har fått én måneds strømregning på forskudd som var nok til å betale for to måneders forbruk.

3. Øvrige forslag

Forbrukerrådet velger å gå igjennom enkelte forslag som departementene har nedvurdert eller ikke vurdert. Vi mener disse forslagene er viktige for å avhjelpe forbrukersårbarheten og konsekvensene av dyrtiden i strømmarkedet.

---

³ <https://storage02.forbrukerradet.no/media/2023/02/forbrukerradet-utanforskap-i-forbrukarmarknadene-no.pdf>

⁴ [Forbrukerrådet: Utanforskap i forbrukarmarknadene \(2022\)](#)

3.1. Makspåslag og effektivt påslag

Departementene har vurdert om det bør innføres et makspåslag, altså en øvre grense for hvor høyt påslag kraftleverandørene kan kreve. Departementene har lagt til grunn at et makspåslag vil føre til at prisene kommer til å øke.

Både leveringspliktig strøm og strømstøtte er mekanismer som i praksis minner om makspåslag. Det er neppe sterke konkurransemessige hensyn som taler for at en leverandør av et nødvendighetsgode som strøm skal ha mulighet til å ta et effektivt påslag høyere enn øvre sats for leveringspliktig strøm.

Vår vurdering er at et makspåslag, for eksempel satt til høyeste sats for leveringspliktig strøm, neppe vil føre til økte priser. Vanlige konkurransemekanismer vil etter vårt syn sikre at prisene under makspåslaget holder seg lave.

For å følge opp et makspåslag, særlig for avtaler uten tett kobling til spotprisen, er det avgjørende med informasjon om effektivt påslag. Slik informasjon vil også gjøre det lettere for forbrukerne å sammenlikne avtaler.

Forbrukerrådet har i tidligere høringer vist til behovet for et lovfestet krav for kraftleverandørene til å vise effektivt påslag, av samme modell som for markedsføring av lån. Et effektivt påslag vil også gjøre det enklere å sammenlikne avtaletyper. I tillegg vil skjulte påslag i såkalte forvaltningsavtaler synes godt.

Forbrukerrådet mener at departementene bør vurdere å lovfeste makspåslag og en plikt til å opplyse om effektivt påslag i kraftleveringsavtaler.

3.2. Forbud mot variable avtaler og forvaltningsavtaler

Forbrukerrådet mener at departementene bør se på et mulig forbud mot variable avtaler og forvaltningsavtaler.

Verken EØS-avtalen eller de innførte energimarkedsdirektivene er til hinder for et nasjonalt forbud mot utvalgte typer strømvavtaler, eller elementer ved disse. Vi kan heller ikke se direktiv 2019/944 setter en absolutt sperre for målrettede forbud mot forbrukerfientlige avtaletyper.

Dette gjelder så lenge et eventuelt forbud bidrar til en høy grad av forbrukervern uten å begrense konkurransen mellom leverandører og heller ikke fratrar strømkunder en reell valgfrihet mellom ulike typer strømvavtaler.

Variable avtaler er den minst gunstige formen for strømvtale⁵, og vanlige folk har ført seg lurt.⁶ Både variable avtaler og forvaltningsavtaler har en lav grad av gjennomsiktighet knyttet til prisfastsettelsen.

Forbrukerrådet mener at det vil være positivt for forbrukerne dersom variable strømvtaler og forvaltningsavtaler ikke lengre tilbys i markedet. Et slikt forbud vil redusere risikoen for at forbrukerne betaler overpris samtidig som de er av den oppfatning at de har sikret seg en god avtale.

3.3. Stengeretten må revideres

Vi er inne i en dyrtid, og ifølge SIFO sliter stadig flere husholdninger med å betale løpende utgifter.⁷

Forbrukerrådet gir jevnlig veiledning til forbrukere som mottar varsler fra sitt nettselskap der de trues med at strømmen vil bli stengt hvis de ikke betaler nettleien, med hjemmel i forbrukerkjøpsloven § 48.

Forbrukere med svært dårlig økonomi risikerer å måtte velge mellom å betale husleie, mat eller strøm. Ved å ikke betale strømregningen blir forbrukeren sagt opp av sin kraftleverandør og mottar leveringspliktig strøm fra nettselskapet. Hvis nettleiefakturaen ikke betales, risikerer forbrukeren å bli strømløs.

I oktober 2023 hadde Elvia AS, Norges største nettselskap, stengt ca. 6 000 anlegg på grunn av manglende betaling. Det utgjorde 300 flere strømmålere enn i samme periode i året før.⁸

Det finnes forbrukere som har for god råd til å få bistand fra det offentlige hjelpeapparatet, men som likevel kan ha problemer med å betale strømregningene sine. En forbruker med økonomiske problemer får ikke bedre økonomi ved at nettselskapet stenger strømmen. Tvert om er det tenkelig at stenging av strømmen kan forverre situasjonen, ved at forbrukeren ikke kan opprettholde normal livsførsel når det gjelder matlaging, hygiene og varme.

Nettselskapet kan ikke stenge strømmen dersom forbrukeren har legitime innsigelser mot regningen, eller dersom stengingen kan føre til skade på liv

---

⁵ <https://www.ssb.no/energi-og-industri/energi/statistikk/elektrisitetspriser> med videre henvisninger inn i statistikkbanken

⁶ <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/kEwAxA/naa-faar-flere-stroemsjokk-erik-forventet-regning-paa-2900-fikk-faktura-paa-7992>

⁷ Christian Poppe og Elaine Kempson: Dyrtid 4: Det er ikke over ennå. Husholdenes økonomiske trygghet i august 2023 (oda.oslomet.no). SIFO-rapport nr. 11-2023

⁸ <https://www.dagsavisen.no/nyheter/2023/10/03/stenger-strommen-forbrukerradet-strom-er-et-nodvendighetsgode/>

eller helse eller betydelig skade på ting eller fast eiendom. Dette skal blant annet sikre at strømmen ikke blir stengt i vintermånedene.

Forbrukerrådet har gjennom veiledningstjenesten, i Elklagenemnda og fra rettssystemet sett eksempler på at stengeretten praktiseres uten det nivået av skjønn bestemmelsen legger opp til. Dette illustreres av en kjennelse fra Borgarting lagmannsrett:

«Lagmannsretten sendte 21. desember 2021 brev til (nettselskapet) og anmodet om at strømmen midlertidig ble levert til de ankende parter av hensyn til den kalde årstiden, den forestående julehøytiden og at det ville ta noe tid før lagmannsretten fikk avgjort ankesaken. I prosesskriv av 23. desember 2021 av slo (nettselskapet) lagmannsrettens anmodning ...»⁹

Uavhengig av nyanser ved dagens regler er det ingen tvil om at strøm er et nødvendighetsgode. Forbrukere er avhengige av strøm for å sikre oppvarming, matlaging og varmt vann. Dette er grunnleggende behov for den enkelte forbruker. Det er derfor gode grunner til at levering av strøm er særskilt regulert. En mulighet for nettselskapet til å stenge strømmen er i alle tilfeller en svært kraftfull form for innkreving, som gjør sårbare forbrukere utsatt. Stenging av strømmen vil fort gjøre det svært vanskelig å drifte en ordinær husholdning, særlig med barn.

I motsetning til andre kreditorer, som må kreve inn forfalte fakturaer via forliksråd og namsmann, kan nettselskapet true med å kutte strømmen for å sikre innbetaling. Dette er en praksis som antakelig fører til at nettselskapene går foran andre kreditorer i køen, da regningen for nettleie og leveringspliktig strøm blir prioritert av skyldneren.

Grunnleggende allmenne hensyn tilsier at dårlige betalere ikke skal kunne slippe unna å gjøre opp for nettleie og strøm, men det bør være mulig å bruke strøm mens innkrevingsprosessen pågår.

Et siste alternativ kan da være at stenging av kraftleveransen reserveres for betalingsmislighold over tid, og at stengingen må stadfestes av tingretten før den kan effektueres.

En slik praksis vil skape en sikkerhetsventil for nettselskapene, samtidig som det vil balansere dagens skjeve maktforhold mellom nettselskap og forbruker.

Forbrukerrådet mener det er på høy tid at regjeringen reviderer eller fjerner stengeretten som finnes i forbrukerkjøpsloven § 48 a.

---

⁹ 21-174401ASK-BORG/04

4. Avslutning

Forbrukerrådet er tilgjengelig dersom departementene ønsker mer informasjon eller dokumentasjon fra strømpris.no eller veiledningstjenesten vår.

Med vennlig hilsen

Forbrukerrådet

Inger Lise Blyverket
direktør

Thomas Iversen
juridisk seniorrådgiver